

15. num. 5. Reiffenstuel *ibid.* num. 25. Sannig *ibid.* num. 1. et alii passim. (24. Colligitur tertio, quod cum aliquid commodatur in gratiam utriusque, scilicet Commodantis et Commodatarii, tunc Commodatarius tenetur de culpa lata, et levi, non autem de levissima; *leg. in rebus* 18. §. 1. ff. *Commodati lib. Sicut certo* 6. §. 2. ff. *eod. titul.* juncta Glossa *ibid. verb. Estimatio*; et colligitur *ex leg. Contractus* 23. ff. *de R. J.* Glossa *in c. Cum gratia unica de Commodato verb. de levissima.* (25. Unde si Petrus v. g. contractu societatis conjunctus cum Paulo, commodet suum equum ipsi Paulo de communi consensu ituro ad aliam Civitatem pro exigenda solutione pecuniæ in communi sibi debita, Paulus Commodatarius tenetur pro equo amisso, non solum de damno, quod sua culpa levi contigit, cum etiam propriæ utilitatis causa Commodatum accipiat. Non tenetur autem de damno, quod sua tantum culpa levissima contigit, nam cum minus beneficium accipiat a Commodante, non tenetur ad exactissimam diligentiam in equo sibi commodato custodiendo. Abbas *in cit. c. unico de Commodato* n. 12. Angelus *verb. Commodatum* n. 11. Pirhing *lib. 3. decis. tit. 15. n. 6.* Sannig *ibid. c. 2. n. 2.* Reiffenstuel *ibid. n. 24.* et alii passim.

(26. Colligitur quarto, quod qui utitur re commodata ad diversum usum ab eo pro quo fuit sibi commodata, tenetur de omni damno causato in tali re propter diversum, et longiorem, seu graviorem usum de ipsa factum; *l. Si ut certo* §. 8. ff. *Commodati, vel contra*, ibi: « Quinimmo, et qui alias re commodata utitur, non solum Commodati, verum furti quoque tenetur... Quemadmodum qui equo... vel vestimento, aliter quam commodatum est utitur, furti tenetur. » Concordat S. Raymundus *in summa lib. 2. tit. 6. de furtis* §. 5. his verbis: « Qui accipit equum... usque ad certum locum, et ipse ultra locum procedit... furtum. » Quod cum hæc justa, et optima definitione confirmat Justinianus *lib. 4. Institut. 1. §. 6. et 7.* ibi: « Si quis rem utendam accipit, et in alium usum eam transferat, quam cujus gratia ei data est, furtum committit; veluti... si quis equum gestandi causa commodatum sibi, longius aliquo duxerit... Placuit tamen eos, qui rebus commodatis aliter uterentur, quam utendas acceperint, ita furtum committere, si se intelligant id invito Domino facere, eumque, si intellexisset, non permissurum; at si permissurum credant, extra crimen videri, optima sane distinctione, quia furtum sine affectu furandi non committitur. »

(27. Colligitur quinto, quod Commodatarius, qui equum v. g. sibi commodatum adhibet ad solum moderatum usum, seu iter, pro quo fuit sibi commodatus, abunde interim ei ad vitam necessaria suppedians, licet ex tali usu, et itinere deterior, et pretio vilior factus sit sine ulla sua culpa, nullum damnum Commodatori pro tali deterioratione præstare tenetur; *l. Dum qui* 10. ff. *Commodati, vel contra*, ibi: « Eum, qui rem commodatam accepit, in eam rem usus est,

in quam accipit, nihil præstare, si eam in nulla parte, culpa sua deteriore fecit, verum est. » Nam si culpa ejus fecit deteriore, tenebitur; *l. Si commodavero fin. eod. tit.* ibi: « Si commodavero tibi equum, quo uteris usque ad certum locum, si nulla culpa tua interveniente, in ipso itinere deterior equus factus sit, non teneberis Commodati. Nam ego in culpa ero, qui in tam longum iter commodavi, qui eum laborem sustinere non potuit. » (28. Si vero culpa Commodatarii equus sit factus deterior, v. g. ex quo ad præcipitem cursum, indebitumque iter ipsum coegit, vel necessaria alimenta ei non præstitit, et hujusmodi, tunc ea deterioritate tenetur; *Sed mihi* 3. §. 1. ff. *Commodati*, ibi: « Non videbitur reddita (res commodata) quæ deterior facta redditur, nisi quod interest; præstetur; proprie enim dicitur res non reddita, quæ deterior redditur. »

(29. Colligitur sexto, ex Commodato duas oriri actiones: Una, quæ dicitur *Actio directa Commodati*; et altera, quæ dicitur *Actio contraria Commodati*. Actio directa Commodati est illa quæ competit Commodanti, ejusque hæredibus adversus Commodatarium, ejusque hæredes, ut sibi res commodata post expletum usum, seu determinatum tempus restituatur, et si culpa Commodatarii deterior facta est, damnum resarciatur, sicuti de dolo, vel culpa Commodatarii res perit, debet ab ipso, vel a suis hæredibus damnum integrum resarciri; *l. Siis, qui Commodatum, l. In Commodum, ff. Commodati, vel contra.* et *cit. l. sed mihi* 3. §. 1. ff. *Commodati, vel contra. Estque Communis*; et patet etiam ex hucusque dictis. (30. Actio contraria Commodati est illa quæ competit Commodatario adversus Commodantem; idque variis ex causis. (31. Primo, si Commodans non patiatur Commodatarium uti re pro eo tempore, et usu, pro quo est commodata, v. g. quia rem commodatam antetempus et usum determinatum intempestive revocat. Si enim ex hoc Commodatario damnum inferat, tunc is actione contraria Commodati ad resarciendum damnum illatum tenetur; *l. in Commodato, §. Sicut, ff. Commodati, vel contra.* Licet enim a principio meræ voluntatis sit commodare, et ita modum, tempus, et finem Commodati præscribere liceat Commodanti, postquam tamen commodavit ad determinatum tempus, et usum, remanet obligatus pro toto tempore, et usu concessio, nec ante ipsum potest commodatam rem revocare; *l. In Commodato, 17. §. 3. ff. Commodati, vel contra l. 3. tit. 7.* ibi: « Sicut autem voluntatis, et Officii magis quam necessitatis est, ita modum Commodati finemque præscribere, ejus est qui beneficium tribuit. Cum autem id fecerit, idest postquam commodavit, tunc finem præscribere, et retro agere, atque intempestive usum commodatæ rei auferre, non officium tantum impedit, sed et suscepta est obligatio inter dandum accipiendumque. Geritur enim negotium invicem; et ideo invicem propositæ sunt actiones, ut appareat, quod principio, ac nudæ voluntatis fuerat committi in mutuas præstationes, actio-

nesque civiles... adjuvari quippe nos, non decipi beneficio oportet; » et concordat textus *in c. Cum gratia unic. de Commodato*, ibi: « Contra eum quoque recte Commodati non agitur, nisi post usum completum, cujus gratia res fuerat commodata, eum non decipi beneficio nos oporteat, sed adjuvari. »

(32. Hinc tamen advertendum est, quod cum dicitur rem commodatam non posse repeti ante tempus finitum, vel usum rei expletum, pro quo fuerat res concessa; id limitari debet, nisi inopinately eveniat, ut ipse Commodans æquale damnum sit passurus, nisi rem commodatam mox repetat; non enim censetur ad talem eventum se obligare voluisse, qui gratis commodavit, cum quisque ex re sua magis sibi consulere voluisse præsumendus sit, quam alteri. Azorius *part. 3. l. 7. de Commodato, c. 8. qu. 2. n. 18.* Molina *tract. 2 disp. 294. n. 121.* Pirhing. *lib. 3. Decret. tit. 15. n. 11.* Angelus *verb. Commodatum* §. 4. Sylvester *verb. eodem qu. 4.* Lessius *l. 2. c. 27. n. 17.* Layman *lib. 3. c. 14. tract. 4. n. 3.* (33. Secundo contraria Commodati actione atque ad resarciendum damnum secutus tenetur Commodans, quando scienter alteri commodavit rem vitiosam, propter quam Commodatarius damnum passus est; *l. in rebus, §. Item qui sciens, ff. Commodati, vel contra* ibi: « Qui sciens vasa vitiosa commodavit, si infusum ibi vinum, vel oleum, corruptum, effusumque est, condemnandus eo nomine est. » (34. Notanter autem dicitur, *qui sciens*, seu scienter, quia secus dicendum est de ignorante, ut notat Gloss. *in cit. §. Item qui sciens.* An autem quis scienter commodaverit rem vitiosam, colligendum est ex circumstantiis, et ubi ex circumstantiis non potest certo colligi, et res adhuc manet in dubio, præsumendum est, ignoranter fecisse, seu rem vitiosam commodasse ignorans, et nesciens esse vitiosam; *arg. Regul. 47. Juris in 6.* ibi: « Præsumitur ignorantia, ubi scientia non probatur. » (35. Tertio, potest interdum Commodatarius contrariam Commodati actionem adversus Commodantem instituere ad recuperandas v. g. impensas majores, et extraordinarias, quas fecit circa rem commodatam, v. g. in curationem equi, vel alterius animalis, seu etiam servi commodati, et infirmati, pro cujus valetudine recuperanda majores, et extraordinarias fecit impensas. Modica vero impendia, sicuti expensæ cibariorum ad Commodatarium pertinent; habetur hoc totum expressum *in l. Si in rebus §. possunt, ff. Commodati, vel contra.* Est communis.

(36. Colligitur septimo, Commodatarium non teneri de casu fortuito, quo res sibi commodata perit, id est non tenetur præstare Commodanti damnum in re commodata causatum, v. g. ex incendio, ex aquarum multitudine, seu naufragio, et hostium incursu, ex prædonum impetu, et hujusmodi; *leg. Contractus* 23. *de diversis Juris antiqui reg. in fin. lib. 5. tit. 17.* ibi: « Rapinæ, tumultus, incendia, aquarum magnitudines, impetus prædonum a nullo præstantur; » *l. Sicut vero* 5. §. 4. ff. *Commodati, vel contra* ibi: « Quod

vero senectate contigit, vel morbo, vel vi latronum ereptum est, aut quid simile accidit, dicendum est, nihil eorum imputandum esse ei, qui Commodatum accipit, nisi aliqua culpa interveniat. » Concordat textus clarus *in l. Si uni certo, §. nunc videndum, ff. Commodati, vel contra, et l. 1. §. Is vero, ff. de obligationibus, et actionibus, et c. Cum gratia unic. de Commodato*, ibi: *Licet casus fortuitus... sibi non debeat imputari.* Gloss. *ibid. verb. de levissima, et est Communis.* (37. Et ratio est, quia si res casu fortuito pereat, Domino suo perit; *l. pignus* 9. *Cod. de Pignorat. act.* Dominus autem rei commodatæ est Commodator; *l. Rei commodatæ, ff. Commodati, vel contra.* Cum in Commodato solus usus transferatur in Commodatarium sine translatione domini, quod remanet penes Commodatorem, seu Commodantem, ut fuit dictum *supra* num. 9. adeoque, etc. (38. Excipiuntur tamen communiter tres casus, in quibus Commodatarius etiam de casu fortuito tenetur, et habentur expressi in *cit. cap. Cum gratia unic. de Commodato*, ibi: « Licet casus fortuitus (nisi acciderit culpa sua, vel intervenierit pactum, seu in mora fuisset) sibi non debeat imputari. »

(39. Primus igitur casus, ut patet ex textu, est si culpa Commodatarii secutus est casus infelix, seu eventus fortuitus, ibi: *Nisi acciderit culpa sua*, v. g. Si quis tibi vas argenteum commodavit pro parando convivio in Civitate, tu illud transtulisti in longinqua, ubi prædonum, vel hostium incursu fuit deperditum, tunc debes damnum integrum resarcire Commodanti, textu expresso *in l. In rebus §. 1. ff. Commodati, vel contra; et l. 1. §. Sed et in majoribus ff. de actionibus, et obligationibus.* Vel si quis equum tibi commodavit, ut equitares ad villam, et tu duxisti illum ad bellum, ubi occisus fuit, tunc teneris de integro damno; *l. Si ut certo* 6. §. *Sed interdum, ff. Commodati, vel contra.*

(40. Secundus casus est, si Commodatarius omne periculum eventus fortuiti in se susciperet, ut patet ex verbis citati textus, ibi: *Vel intervenierit pactum. qui juxta l. Contractus ff. de R. J. et l. 1. §. Convenit ff. Deposito, et Regul. 85. Jur. in 6.* Contractus ex conventionem legem accipiunt. Sic v. g. qui sibi bovem vel equum commodari petiit, sed intuitu hostilis incursionis timendæ periculum ejus in se suscepit, compellitur a Judice conventionem implere, et bovem, seu equum ab hostibus direptum resarcire, textu expresso *in l. 1. Cod. de Commodato.*

(41. Tertius casus est, si Commodatarius fuit in culpabili mora restituendi rem commodatam, ut patet ex verbis citati textus, ibi: *Seu in mora fuisset*, quia si quis v. g. tardasset reddere Domino equum commodatum post expletum ipsius usum, et tempus determinatum, et interim casu fortuito periisset, teneretur is integrum damnum resarcire Commodanti; *cit. cap. Cum gratia unic. de Commodato, quia mora sua culibet est nociva; Reg. 25. Jur. in 6.* (42. Dummodo tamen mora fuerit culpabilis, quia si Commo-

datarius justam causam habuit differendi restitutionem equi commodati, v. g. quia legitime impeditus fuit, quominus determinato tempore, et expleto usu, ipsum equum restitueret, casum fortuitum præstare non teneretur. *Deducitur ex leg. Illud 40. ff. de hæred. petit. l. Utique 16. ff. de rei vind. l. Deo eo 12. § Si post, ff. ad exhibend. Pirhing lib. 3. decis. tit. 15. num. 8.* (43. Et dummodo equus commodatus similiter periturus non fuisset apud Dominum, si suo tempore et loco restitutus fuisset. (44. Nam si equus commodatus eodem modo periturus fuisset apud Dominum, etiamsi suo tempore, et loco restitutus fuisset; tunc morosus Commodatarius non teneretur ad compensandum damnum, quia ratione illius moræ, licet culpabilis, non fuit causa interitus equi commodati, sive damni illati, siquidem equus eodem modo periturus fuisset etiam apud proprium Dominum; *leg. Si plures 14. in fine ff. Depositi; Navarr. cap. 17. Manual. num. 80. Sylvester verb. Commodatum. qu. 4. Azor. par. 3. lib. 7. de Commodato cap. 7. qu. 3. § quæ res; Molina tract. 2. disp. 295. n. 4. Lessius lib. 4. de justitia, et jur. cap. 7. num. 38. Engel. tit. de pastis § 7. num. 26. Pirhing lib. 3. decret. tit. 15. num. 8. Reiffenstuel ibid. num. 32. et alii.* (45. Hoc tamen est intelligendum, si Dominus non erat equum venditurus; tunc enim nihil ei deest, quia si fortassis interea Dominus equum sibi restitutum vendidisset, non apud se, sed apud alium periisset, et sic cum Commodatarius ratione suæ culpabilis moræ talem jacturam equi causasset Commodanti, teneretur de damno. *Glossa ad reg. 20. Juris in 6. verb. mora sua; Pirhing l. 3. decret. tit. 15. de Commodato sub num. 8. Zoesius ff. de Commodato. n. 11. et alii.*

(46. Datur etiam quartus casus, in quo Commodatarius præstare debet casum fortuitum, nempe si res commodata tradatur æstimata Commodatario. *Glossa in l. Si ut certo 5. verb. Periculum, ff. Commodati, vel contra; Bartolus ibid. et alii.* Et ratio est, quia Commodati non fuit æstimatio, nisi ut de illius pretio teneatur Commodatarius, si forte non restituat, nempe talem æstimationem non exigit Commodans, nisi ut de ea fiat securus in quoslibet futuros casus, aut de illius valore, si forte pereat; adeoque Commodatarius accepta æstimatione eosdem etiam casus fortuitos a se præstandos suscipit, ut Jure definitum est; *l. Si ut certo § 3. ff. Commodati vel contra, ibi: Si forte res æstimata data sit, omne periculum præstandum est ab eo, qui æstimationem se præstaturum recipit; l. Actio 1. § 1. ff. de æstimatoria actione: lib. 19. t. 3. ibi: Æstimatio periculum facit ejus qui suscipit: aut igitur ipsam debet interruptam reddere, aut æstimationem, de qua convenit; l. Plerumque 10. § 5. ff. de jure dotium l. 23. tit. 3. quia, ut ibi dicitur: Æstimatio venditio est.*

(47. Colligitur octavo, Commodatarium ad nullum damnum teneri, licet res commodata culpa nuncii, vel casu fortuito pereat, quando ipsam rem commodatam consigna-

vit ipsi nuncio a Commodante misso cum mandato, ut ipsam repeteret, et ferret. Tunc enim ipsa res commodata Domino perit ratione mandati per Commodantem dati de consignanda re commodata ipsi nuncio ad hoc misso; textu expresso *in l. Eum, qui rem § Sed et si dum, ff. hoc tit.* (48. Secus autem esset, si nuncius, vel famulus missus fuisset tantum commonendi causa, ut res commodata restitueretur a Commodatario, sine mandato, ut per eum mitteret; tunc enim Commodatarius tali nuncio, seu famulo rem commodatam consignans non excusaretur, si casu fortuito, vel dolo seu culpa illius nuncii res periret; *Bartolus in cit. leg. Eum qui § Sed et si dum, verb. Tertio; Pirhing cit. lib. 3. tit. 15. de Commodato num. 10. Reiffenstuel ibid. num. 35. et alii.* (49. Hoc tamen est intelligendum, si nuncius ille communiter pro fideli, ac idoneo non habeatur; *arg. cit. leg. Eum, qui 10. § Sed et si dum ff. loc. cit. et leg. Argentum 20. ff. hoc tit. Reiffenstuel loc. cit. num. 35.* (50. Commodatarius eligens ipse nuncium, seu famulum, per quem remittat Commodanti rem commodatam, si res commodata culpa nuncii pereat vel deterioretur, tenetur de omni damno; sibi enim imputare debet, quod talem malum nuncium, seu famulum elegerit; textu expresso *in cit. Leg. Eum qui 10. et leg. Sequent. de hoc rationem reddente his verbis præcis: Qui non tam idoneum hominem eligit ut recte id (scilicet Commodatum) perferri possit.* (51. Et hoc est etiam intelligendum, si nuncius, seu famulus a Commodatario electus communiter pro fideli, ac idoneo non habeatur; nam si Commodatarius remisit rem commodatam per servum communi opinione pro fideli, et idoneo habitum, non cogitur restituere, licet res per servi dolum, seu culpam pereat, aut deterioretur textu expresso *in l. Argentum 20. loc. cit. ibi: Argentum commodatum si tam idoneo servo meo tradidisset ad te perferendum, ut non debuisset quis existimare futurum ut a quibusdam malis hominibus deciperetur; tuum, non meum detrimentum erit si id mali homines interceptissent.* Et id ipsa brevius, et clarius tradit *Bartolus in Summario ibid. his verbis: Si res culpa nuncii perdat, perit periculo Domini, si remittens non fuit in culpa malæ electionis; et tenet Zoesius in Comment. ff. hoc tit. num. 13. Azorius p. 3. lib. 7. de commodato cap. 8. qu. 1. Navarr. cap. 17. Manual. num. 185. Pirhing. loc. cit. num. 10. Reiffenstuel ibid. num. 37. et alii passim.*

(52. Colligitur nono, Commodatarium in casibus fortuitis v. gr. in incendio, naufragio, incursione hostium, et hujusmodi posse res suas pretiosiores præferre, et salvare præ alienis minus pretiosis, quando utrasque salvare non posset; in tali enim casu Commodatarius eripiendi propria, quæ magis pretiosa sunt, nihil restituere debet. Et ratio est, quia quilibet vir prudens, ac diligens, quæ pretiosiora sunt, anteponit minus pretiosis; Commodatarius autem non tenetur facere circa alienas res sibi commodatas, nisi quod diligentissimus faceret circa proprias; *l. In*

rebus; ff. Commodati; adeoque, etc. Ita Glossa *in l. Si ut certo, verb. solvere facere, ff. Commodati; Abbas in c. de Deposito n. 2. Angelus verb. Commodatum num. 16. Azorius p. 3. lib. 7. de Commodato cap. 7. q. 6. Lessius lib. 2. de justit. et jure c. 27. num. 23 et 27. Laym. Theol. Moral. lib. 3. tr. 4. c. 7. n. 7. Pirhing lib. 3. Decret. tit. 16. Reiffenstuel ibid. n. 40. Engel ibid. n. 9. et communis.* (53. Si vero res commodatæ pretiosiores sint rebus propriis ipsius Commodatarii, et in casu fortuito utrasque salvare nequeat, tenetur Commodatarius res alienas pretiosiores sibi commodatas salvare postpositis propriis minus pretiosis. Et ratio est, quia Commodatarius ex natura contractus commodati se tacite obligat ad exactissimam rei commodatæ custodiam; *lib. 1. § Is quoque, ff. de action. et obligat. ibi: Exactissimam diligentiam custodiendæ rei præstare compellitur; et ad eam custodiam, qualem quisque prudentissimus Pater familiæ rebus adhibet; l. In rebus 18. ff. Commodati; sed quilibet Paterfamilias, et prudens, seu diligens, quæ pretiosiora sunt, anteponit minus pretiosis, et vilioribus relictis, quæ pretiosiora sunt salvat, ergo, etc. Ita Abbas *in cit. c. 2. n. 2. de deposito; Angelus verb. Commodatum n. 16. Layman loc. cit. n. 7. Sylvester verb. Commodatum qu. 12. Reiffenstuel loc. cit. n. 34. et alii.* (54. Immo Commodatarius tenetur præferre, et salvare res commodatas relictis propriis, quando ambæ sunt æqualis pretiositatis, nec utrasque salvare potest; *l. Si ut certo § Quod vero, ff. Commodati, ibi: Proinde et si incendio vel ruina aliquid contigit, vel aliquod fatale damnum, non tenebitur, nisi forte cum res commodatas salvare facere possit, suas prætulit.* Et ratio est, quia in pari causa magis convenit Commodatarium, in cuius solius gratiam contractus institutus fuit, ex fortuito casu damnum sustinere, quia ut Jure cautum est *in l. 1. § Is quoque, ff. de actionibus, et obligationibus. Nec ei (Commodatario) sufficit eam diligentiam adhibere, quam suis rebus adhibet; et tenet Sylvester verb. Commodatum qu. 12. sic dicens: Sed si erant pretiositatis, si Commodatum factum est causa sui (Commodatarii), non potest præferre suas.* Lessius *lib. 2. de justit. et jure cap. 27. num. 29. Layman l. cit. n. 7. Pirhing lib. 3. decret. tit. 16. n. 18. Reiffenstuel, ibid. n. 42. et alii.* (55. Commodatarius, si in casu fortuito omnes res salvare non potest, potest præferre res suas si utiles sint, et ipsas salvare, relictis rebus Commodantis, quando Com-*

COMMUNIO.

SUMMARIUM.

1. Communio populi infra Missam non est de præcepto. — 2. Ex justis causis prohiberi potest. — 3. 4. De Communione sub utraque specie apud Græcos.

(1. Communio populi infra Missam non est de præcepto. *Benedict. XIV. tom. 1. Con-*

(1) Vide opus Neapoli an. 1774. editum hoc titulo: *Dissertazione Teologica Critica del P. F. Giuseppe Maria Elefante Maestro in Sagra Teologia nella*

modatum factum est in gratiam solius ipsius Commodantis; *l. Si ut certo § Interdum, ff. Commodati, l. Quod Nerva in fin. de deposito; et tenet expresse Sylvester verb. Commodatum qu. 12. et alii.* (56. Sic etiam potest Commodatarius res suas præferre, et salvare præ rebus commodatis, quando utrasque salvare non potest, etiamsi Commodatum factum sit in gratiam utriusque, ut tenet similiter Sylvester *loco citato* his præcis verbis: *Si vero gratia utriusque, similiter potest præponere suas, quia cæteris paribus, debet plus se, et sua diligere, quam alium, et aliena; et Glossa in l. Si ut Certo § quod vero ff. Commodati, verb. salvas facere; Bartol. ibid. et favet multum Abbas in cap. 2. n. 2. de deposito; Reiffenstuel tit. 16. n. 42. et alii.*

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(57. Si pluribus simul res commodata sit, contra singulos in solidum actio Commodati datur, (58. nisi aliud placuerit ab initio, ut placuit dum convenit, ut res commodata esset pluribus periculo communi, id est ut unusquisque præstaret partem. *L. 21. § 1. ff. Commodat.*

(59. Deficiente vero conventionem hac, singuli tenentur in solidum, ita ut duo quodammodo rei habeantur, et si alter conventus præstiterit, liberetur alter, electione Commodanti tributa, quem convenire velit. *L. 5. § ultim. ff. eodem junctis lib. 3. et lib. 11. ff. de duobus Reis constituend.* (60. Nisi unus solus pro re commodata sibi furto subducta, egerit furti, permittente secundum jus novissimum Commodante, et furti actioni renunciantem; tunc enim, si alter conveniatur qui furti non egit, et paratus sit periculo suo conveniri alterum qui agendo furti lucrum ex re commodata sensit, audiendus et absolvendus est. *L. 7. princip. ff. eodem pariter titulo.*

(61. Quin et si ex duobus ejusdem rei Commodatariis unus rei in solidum restituendæ facultatem habeat, æquum haud est, alterum de rei restitutione conveniri; (62. et quum plures hæredes sunt ejusdem Commodatarii, unus vero ipsorum totam rem possidet, atque ita solidæ rei restituendæ facultatem habet, solus is damnari debet, quasi hoc conveniat arbitrio boni judicis: (63. uti et tunc quum unus eorum non ex defuncti, sed proprio facto hac actione interpellatur, licet alioquin ita jus sit, ut hæredes Commodatarii singuli pro ea tantum parte, qua hæredes sunt, conveniri debeant. *L. 3. § 3. L. 17. § 2. ff. d. tit.*

— 5. Communionis Paschalis tempus prorogatur pro incolis Servie. — 6. Ad primam Communionem admitti non debent pueri in doctrina christiana non satis edocti. — 7. Alia ad rem. *Remissive.*

stitut. 64. incip. *Certiores.* (2. Et justis ex causis prohiberi potest. *Idem ibid. (1)*

Provincia di Puglia, detta di S. Tomaso dell' Ordine de Predicatori, in risposta all' Anonimo Italiano Autore del Catechismo sulla Communionem dell' Augustis-